

Žalobce:

Spolek Kamýk

se sídlem Halasova 714, 252 64 Velké Přílepy

ID datové schránky: agea2zj

IČO: 04498763

Jednající prostřednictvím předsedy Ing. Vlastimila Zaviačiče

Zapsán ve Spolkovém rejstříku ve složce L 63722 vedené u Městského soudu v Praze

Žalovaný:

Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48

400 01 Ústí nad Labem

Osoby zúčastněné na řízení:

Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, Zborovská 81/11

150 00 Praha 5, IČO 00066001

Ministerstvo pro místní rozvoj, Odbor územně a stavebně správní, Staroměstské náměstí 6, 110 15 PRAHA 1

Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha

Středočeský kraj, IČO 70891095, sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha

Obec Dolany nad Vltavou, Vltavská 95, 278 01 Dolany nad Vltavou

Ve Velkých Přílepech dne 25.4.2025

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu,

tj. žaloba podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, **proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 17.3.2025**, Číslo jednací: KUUK/038285/2025, Spisová značka: KUUK/034889/2022/ZPZ/Sv/ODV-680.I, **kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem čj. MURCE/36573/2021 ze dne 22.11.2021**, spis. značka OŽP/13398/2021/A-22, F-3, G-153, I-289, M-9, N-2, a současně bylo zamítnuto odvolání Spolku Kamýk ze dne 29.12.2021 s doplněním o důvody ze dne 19.1.2022 a dodatkem ze dne 30.1.2022, **proti části A. stavebního povolení ke stavbě vodního díla k záměru „II/240 a II/101 přeložka silnic v úseku D7-D8, II. etapa“.**

K zabránění závažných a nevratných následků tohoto rozhodnutí **požadujeme přiznání odkladného účinku této žalobě.**

Soudní poplatek bude uhrazen na výzvu soudu.

Počet příloh: 23

I. Skutkový stav

Dne 16.4.2020 oznámil poprvé Městský úřad Kralupy nad Vltavou (dále také „MÚKV“), odbor životního prostředí, veřejnou vyhláškou zahájení vodoprávního řízení Spis.zn. MUKV-S 20401/2019 OŽP, Č.J.: MUKV 97326/2019 OŽP pro stavbu „II/240 a II/101. přeložka silnic v úseku D7-D8, II. etapa“ – stavby vodních děl.

Žalobce se jako účastník do řízení řádně přihlásil dne 20.4.2020 a podal i námitku systémové podjatosti. Přes podanou námitku systémové podjatosti v této věci, MÚKV vydal dne 24.7.2020 nezákonné rozhodnutí čj. MUKV 44972/2020 ve věci, aniž by vyčkal výsledku námítky a rozhodnutí Ministerstva zemědělství.

Z jednání a rozhodování byly následně Ministerstvem zemědělství dne 23.11.2020 vyloučeny všechny osoby MÚKV a Krajského úřadu Středočeského kraje (dále také „KÚSK“). Současně pověřilo Ministerstvo zemědělství řízením MÚ Roudnice nad Labem a úředníky Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále také „KÚÚK“).

Rozhodnutím čj. KUUK/172053/2020/ZPZ/ODV-623 ze dne 15.1.2021 následně zrušil Krajský úřad Ústeckého kraje rozhodnutí Městského úřadu Kralupy nad Vltavou čj. MUKV 44972/2020 ze dne 24.7.2020, kterým bylo povoleno nakládání s vodami a vydáno stavební povolení pro stavbu, a věc předal Městskému úřadu Roudnice nad Labem k novému projednání.

Městský úřad Roudnice nad Labem, následně oznámil pokračování řízení opatřením ze dne 23.6.2021 zahájeného dnem podání žádosti 20.12.2018 o vydání stavebního povolení ke zřízení vodního díla, dne 10.3.2020 žádostí o povolení k nakládání s podzemními a povrchovými vodami a dne 24.6.2021 žádostí o odstranění stavby částí vodních děl žadatele Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje.

V daném případě jsme dne 30.7.2021 upozornili, rozporovali a namítali právní účinky doručení této veřejné vyhlášky, která nebyla zveřejněna na úřední desce Městského úřadu Roudnice nad Labem.

Na úřední desce Městského úřadu Roudnice nad Labem byla zveřejněna tato vyhláška OZNÁMENÍ O POKRAČOVÁNÍ ŘÍZENÍ A SEZNÁMENÍ S PODKLADY ŘÍZENÍ Spisová značka: OŽP/13398/2021/A-22, F-3,G-153, I-289, M-9, N-2, Číslo jednací : MURCE/24367/2021 až na druhý pokus dne 13.8.2021, opět však bez prohlášení o navazujícím řízení na EIA.

Dne 14.10.2021 byla již potřetí a bez bližšího vysvětlení či odůvodnění, zveřejněna další vyhláška Městského úřadu Roudnice nad Labem OZNÁMENÍ O POKRAČOVÁNÍ ŘÍZENÍ A SEZNÁMENÍ S PODKLADY ŘÍZENÍ vydaná dne 7.10.2021, Spisová značka: OŽP/13398/2021/A-22, F-3,G-153, I-289, M-9, N-2, tentokrát však s jiným číslem jednací: MURCE/39625/2021.

Na třetí pokus a po roce a půl opakovaných námítek žalobce, tak bylo předmětné stavební řízení ve smyslu § 3 písm. g) bodu 14. zákona o EIA konečně prohlášeno navazujícím řízením vedeným rovněž dle § 9b – 9d zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí) dále také EIA.

Dne 29.11.2021 tak podal žalobce své další námítky.

Dne 22.11.2021 vyhotovil vodoprávní úřad Městského úřadu Roudnice nad Labem Rozhodnutí ve věci POVOLENÍ K NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, STAVEBNÍM POVOLENÍ A ODSTRANĚNÍ ČÁSTÍ VODNÍCH DĚL, Spisová značka: OŽP/13398/2021/A-22, F-3, G-153, I-289, M-9, N-2, Číslo jednací: MURCE/36573/2021.

Žalobce dne 29.12.2021 podal ve věci blanketní odvolání, které na výzvu vodoprávního úřadu doplnil o rozsáhlé důvody a přílohy odvolání dne 19.1.2022 a dne 31.1.2022.

Žalovaný vydal rozhodnutí dne 6.3.2023, Číslo jednací: KUUK/032336/2023, Spisová značka: KUUK/034889/2022 /ZPZ/Sv/ODV 680, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem čj. MURCE/36573/2021 ze dne 22.11.2021 a současně bylo zamítnuto odvolání žalobce.

Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci zasláno do datové schránky dne 8.3.2023 a doručeno dne 18.3.2023, takže lhůta pro podání žaloby v délce 2 měsíce končila dne 18.5.2023.

Žaloba z 15.5.2023 tedy byla **podána včas**.

Proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 6.3.2023, Číslo jednací: KUUK/032336/2023, Spisová značka: KUUK/034889/2022 /ZPZ/Sv/ODV 680 podal žalobce dle § 65 odst. 2 soudní řád správní, dne 15.5.2023 správní žalobu, přičemž navrhoval, aby Krajský soud v Ústí nad Labem dle § 78 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, zrušil i rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem čj. MURCE/36573/2021 ze dne 22.11.2021.

Žalobce dále žádal Krajský soud v Ústí nad Labem, aby dle § 75 odst. 2 soudní řád správní, **přezkoumal i zákonnost vydání žalobou napadených stanovisek nadřízených orgánů i příslušných závazných stanovisek.** Žalobce navrhoval, aby rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje a Městského úřadu Roudnice nad Labem byla zrušena pro vadu obou těchto rozhodnutí.

Rozsudkem č. j. 16 A 22/2023-100 ze dne 2.8.2023 Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl tak, že: Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 6. 3. 2023, č. j. KUUK/032336/2023, a rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem ze dne 22. 11. 2021, č. j. MURCE/36573/2021, sp. zn. OŽP/13398/2021/A-22, F-3, G-153, I-289, M-9, N-2, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Vedlejší účastník řízení Středočeský kraj, IČO 70891095, sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha následně podal k Nejvyššímu správnímu soudu (NSS) kasací stížnost podle § 102 s. ř. s. z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s. proti výrokům I. a II. rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. srpna 2023 sp.zn. 16 A 22/2023-105 vydanému v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 6. 3. 2023, č. j. KUUK/032336/2023.

NSS následně **rozhodl ve svém rozsudku** ze dne 27.6.2024 ve věci zákonnosti vodoprávního řízení na stavbu Obchvatu Kralup nad Vltavou. Ve věci nebyl Krajský úřad z pohledu celkového výsledku úspěšný, neboť se domáhal toho, aby konečným výsledkem řízení před správními soudy bylo zamítnutí žaloby. Nejvyšší správní soud sice zrušil **rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem**, současně však znovu zrušil i **rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje o zamítnutí odvolání** Spolku Kamýk.

Dle rozsudku NSS tak v průběhu správního řízení pochybilo jak Ministerstvo životního prostředí, které řádně nepřezkoumalo prodloužení stanoviska EIA z roku 2019 a nevypořádalo veškeré námitky, tak i Krajský úřad Ústeckého kraje, který se dle soudu nepokusil v návaznosti na stanovisko ministerstva zajistit vypořádání námitek i Krajský soud v Ústí nad Labem, který se námitkami nemohl dle NSS zabývat v situaci, kdy námitky nebyly řádně přezkoumány ve správním řízení.

Podstatná je dle Krajského soudu v Ústí nad Labem změna významu krajiny, kterou vyhlášení přírodního parku vyjadřuje. V tomto názoru nespaturuje NSS vnitřní rozpor způsobující nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.

„Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že krajský soud zatížil napadený rozsudek **jinou vadou řízení dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., pro kterou napadený rozsudek zrušil.** Nejvyšší správní soud současně dospěl k tomu, že je namíste zrušit i napadené rozhodnutí, neboť pro takový postup byly důvody již v řízení před krajským soudem. Ke zrušení však Nejvyšší správní soud přistoupil z jiných rozhodných důvodů než

krajský soud, což se odráží v jiném závazném právním názoru i v jiném výroku, neboť Nejvyšší správní soud v tuto chvíli neshledal důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2009, čj. 8 Afs 15/2007-75, č. 1865/2009 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud tedy v souladu s § 110 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) a c) a § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl tak, že napadené rozhodnutí sám zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. **V dalším řízení budou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.**“

Dne 04.11.2024 oznámil Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, účastníkům řízení, že řízení o odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem čj. MURCE/36573/2021 ze dne 22.11.2021, spis. značka OŽP/13398/2021/A-22, F-3, G-153, I-289, M-9, N-2, pokračuje a že spis byl doplněn o závazné stanovisko čj. MZP/2024/210/2789 ze dne 27.9.2024.

Dne 7.12.2024 byly odvolacímu orgánu doručeny připomínky žalobce k reviznímu závaznému stanovisku MŽP. Připomínky následně zaslal odvolací orgán dne 2.1.2025 Ministerstvu životního prostředí se žádostí o vyjádření k nim. Vyjádření ministerstva bylo odvolacímu orgánu doručeno dne 4.3.2025.

Dne 17.3.2025 žalovaný ve věci odvolání žalobce rozhodl a dne 31.3.2025 žalobci rozhodnutí doručil prostřednictvím datové schránky.

Protože se žalobce o dalším doplnění spisu dozvěděl až po doručení rozhodnutí, požádal dne 1.4.2025 na základě zákona o informacích Krajský úřad Ústeckého kraje o poskytnutí kopie Vyjádření Ministerstva životního prostředí, které bylo KUUK, jako odvolacímu orgánu, doručeno opatřením ze dne 4.3.2025.

Vyjádření MŽP tak bylo žalobci doručeno až dne 18.4.2025 a až na základě jeho vlastní dodatečné žádosti o informace ze dne 1.4.2025, tj. až po rozhodnutí ve věci.

Navržené důkazy:

- rozhodnutí žalovaného ze dne 17.3.2025
- spisem žalovaného
- spisem KÚSK k EIA, kód záměru STC232
- přílohy č. 1-23

II. K podmínkám přípustnosti žaloby a k žalobní legitimaci žalobce

Umíst'ovaná stavba „Přeložka silnice II/240 (D7 – D8) – úsek mezi dálnicí D7, dálnicí D8 a silnicí II. třídy č. II/101 včetně obchvatu Kralup nad Vltavou a Obchvatu Velkých Přílep“ i souvisejících staveb jsou záměry, které vzhledem k nedokončené severní části Pražského okruhu (SOKP) Ruzyně (518) – Suchdol – Březiněves (519), vzbuzují velkou pozornost mezi občany. Na obranu proti trase této stavby byla již v roce 2015 sepsána [Petice](#), která byla podepsána 235 občany Velkých Přílep, vznikly i internetové stránky iniciátorů petice <http://www.obchvatprilep.websnadno.cz/>, kde jsou podrobně popsány všechny kroky a důvody pro oddálení plánované trasy od obce Velké Přílepy, která je navrhována pouze ve vzdálenosti 200 metrů od hustě obydlené bytové oblasti.

V roce 2015 byl občany Velkých Přílep založen **Spolek Kamýk**, který má v předmětu činnosti Ochranu přírody a krajiny v obci a v okolí obce Velké Přílepy a Zdravý rozvoj území a dopravy v obci a v okolí obce Velké Přílepy. www.spolekkamyk.cz

Dne 22.6.2017 byla na odbor územního plánování MěÚ Černošice podána [Námítka zástupce veřejnosti](#) k územnímu plánu obce Velké Přílepy, kterou podepsalo 333 občanů Velkých Přílep.

Dne 26.6.2017 byl podán obecnímu úřadu [Návrh na konání místního referenda](#) o této stavbě v katastru obce Velké Přílepy, který byl podepsán 513 platnými podpisy občanů tj. 25% oprávněných osob.

Ve dnech 20. - 21.10.2017 proběhlo po řádném vyhlášení Krajským soudem v Praze, [usnesení 43 A 1/2017](#) historicky první místní referendum v obci Velké Přílepy, kde 71,8% voličů platně a závazně odmítlo plánovanou trasu koridoru silnice přes katastry obce Velké Přílepy.

Předmětná stavba je tedy pro občany velkým tématem a týká se jejich každodenního života, protože jde o největší dopravní stavbu v historii obce i regionu a její dopad na kvalitu života tak bude zcela zásadní a trvalý. Panuje zde oprávněná obava, že by tato silnice mohla nahradit stále nedokončenou severní část Pražského okruhu (SOKP). O tomto záměru jsou vedeny rozsáhlé diskuse na zastupitelstvech dotčených obcí, jsou psány novinové články a dne 17.8.2017 odvysílala Česká Televize i [reportáž o Velkých Přílepech](#) v pořadu Události v regionech. Je tedy jednoznačné, že jde o medializovaný, politicky významný, velmi rozsáhlý a kontroverzní záměr s masivní účastí veřejnosti v řízení.

Žalobce je spolkem zapsaným dne 27. října 2015 ve spolkovém rejstříku ve složce L 63722 vedené u Městského soudu v Praze. Z výpisu ze spolkového rejstříku vyplývá, že hlavním posláním žalobce je Ochrana přírody a krajiny v obci a v okolí obce Velké Přílepy, Ochrana životního prostředí v obci a v okolí obce Velké Přílepy, Zdravý rozvoj území a dopravy v obci a v okolí obce Velké Přílepy.

Žalobce se tohoto vodoprávního stavebního řízení oznámeného dne 16.4.2020 Spis.zn. MUKV-S 20401/2019 OŽP, Č.J.: MUKV 97326/2019 OŽP pro stavbu „II/240 a II/101. přeložka silnic v úseku D7-D8, II. etapa“ – stavby vodních děl, účastnil na základě své přihlášky. Žalobce se jako účastník do řízení řádně přihlásil dne 20.4.2020, viz spis žalovaného.

Žalobce současně připomíná, že od 1. 4. 2015 platí rozsáhlá **novela zákona č. 100/2001 Sb.**, která přiznala širší práva dotčené veřejnosti (tj. i žalobci), která požaduje i směrnice EIA, a to např. možnost hájit svá procesní i hmotná práva, získat soudní rozhodnutí do 90 dní od podání žaloby a také možnost, že **krajské soudy i bez žádosti žalobců dle s. ř. s. obratem přiznají žalobám odkladný účinek či vydají předběžná opatření.**

Žalobce je proto přesvědčen, že jeho žalobní legitimaci k žalobě proti žalovanému rozhodnutí umožňuje § 65 odst. 2 s. ř. s., přičemž dle zákona č. 100/2001 Sb., judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) a také článku 9 odst. 2 Aarhuské úmluvy (příp. i s odst. 3 a 4 tohoto článku) a čl. 11 směrnice EIA může namítat porušení nejen svých procesních, ale také svých hmotných práv.

O významu spolků jako společenství jednotlivců, kteří mají zájem na ochraně přírody a krajiny a příznivého životního prostředí (tj. nejen přírody a krajiny) dle Listiny lidských práv a svobod, v rámci žalobní legitimace při podávání žalob proti územním plánům, resp. Zásadám územního rozvoje, se vyjádřil i Ústavní soud ve svých nálezech ze dne **30. 5. 2014, zn. I. ÚS 59/14** a ze dne **13. 10. 2015, zn. IV. ÚS 3572/14** (cit.): „26. *Občanům sdruženým ve spolku nelze podle stěžovatelů upírat právo na společnou účast při rozhodování o jejich životním*

*prostředí jen proto, že založili spolek jako specifickou právnickou osobu, na kterou delegovali svá práva přímé účasti na ochraně přírody a krajiny. Stěžovatelé zdůraznili, že místní nebo věcný vztah stěžovatelů nelze hodnotit dle formálních kritérií jako je název, sídlo nebo stanovy. **Spolek jednal přitom plně v intencích zájmů svých členů a v rámci svého předmětu činnosti podle stanov. Má tak mít právo na to, aby bylo uznáno jeho „dotčení“ a tedy i jeho věcná legitimace k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy.***“

Přiznání hmotných práv spolkům ve správním řízení týkajících se ochrany přírody a krajiny a životního prostředí mj. dokládá i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne **19. 1. 2017, č.j. 6 As 62/2016 – 57**: „*V nich Nejvyšší správní soud s odkazem na nálezk Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14 (dostupný z <http://nalus.usoud.cz>), poukázal na to, že byla překonána dosavadní praxe Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu, jež přiznávala hmotná práva vztahující se k životnímu prostředí jen fyzickým osobám (např. usnesení sp. zn. I. ÚS 282/97 ze dne 6. 1. 1998). Zejména pod vlivem Aarhuské úmluvy aktivní procesní legitimaci spolků tak rozšiřuje, jednoznačně deklaruje, že „fyzické osoby, pokud se sdruží do občanského sdružení (spolku), jehož účelem podle stanov je ochrana přírody a krajiny, mohou své právo na příznivé životní prostředí, zakotvené v čl. 35 Listiny, realizovat i prostřednictvím tohoto spolku“ (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015 – 295, rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120). **Spolky tak mohou namítat i dotčení na svých hmotných právech.***“

Na základě těchto skutečností se žalobce domáhá přezkumu rozhodnutí žalovaného **po stránce procesní a také hmotné**. Žalobce tedy z důvodů uvedených v této žalobě proto dle **§ 65 odst. 2 s. ř. s.** tvrdí, že byl postupem žalovaného na svých procesních a hmotných právech uvedeném v části III. této žaloby dotčen takovým způsobem, že toto porušení procesních předpisů mohlo způsobit nezákonnost žalovaného rozhodnutí.

Pasivní legitimace žalovaného je určena podle **§ 69 s. ř. s.**, podle něž je žalovaným ten správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, tj. Krajský úřad Ústeckého kraje, který rozhodl o odvolání žalobce.

III. Žalobní důvody

Včas podanou správní žalobou předkládá žalobce dle **§ 71 odst. 1 písm. d)** soudní řád správní, níže uvedené žalobní důvody, v nichž namítá nezákonnost vydání rozhodnutí žalovaného i prvostupňového orgánu.

1. Informování o doplněném vyjádření Ministerstva životního prostředí ze dne 4.3.2025 do spisu

1.1. Skutkový stav

Žalovaný dne 4.11.2024 oznámil účastníkům řízení, že řízení o odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem čj. MURCE/36573/2021 ze dne 22.11.2021, spis. značka OŽP/13398/2021/A-22, F-3, G-153, I-289, M-9, N-2, pokračuje a že spis byl doplněn o závazné stanovisko čj. MZP/2024/210/2789 ze dne 27.9.2024.

Dne 7.12.2024 byly žalovanému jako odvolacímu orgánu doručeny připomínky Spolku Kamýk k reviznímu závaznému stanovisku MŽP. Viz spis žalovaného.

Jak plyne z napadeného rozhodnutí žalovaného, připomínky žalobce zaslal jako odvolací orgán dne 2.1.2025 opakovaně Ministerstvu životního prostředí a opět se žádostí o vyjádření k nim. Vyjádření ministerstva bylo odvolacímu orgánu doručeno dne 4.3.2025. Tuto informaci o žádosti a doplněném vyjádření MŽP ze dne 4.3.2025 však žalovaný zamlčel, o doplnění spisu o toto vyjádření MŽP ze dne 4.3.2025 doplnil spis, avšak účastníky řízení o tomto dalším doplnění spisu již neinformoval a 17.3.2025 ve věci rozhodl.

1.2. Vyjádření žalovaného

V souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu odvolací orgán požádal opatřením čj. KUUK/111987/2024 ze dne 12.7.2024 nadřízený orgán Krajskému úřadu Středočeského kraje, který vydal stanovisko EIA a prodloužil jeho platnost (dále též „prodloužení ZS EIA“), Ministerstvo životního prostředí o přezkum tohoto stanoviska podle § 149 odst. 7 správního řádu.

Dne 30.10.2024 bylo odvolacímu orgánu doručeno závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí čj. MZP/2024/210/2789 ze dne 27.9.2024, spis. zn. ZN/MZP/2024/210/341, kterým ministerstvo potvrdilo přezkoumávané ZS Krajského úřadu Středočeského kraje, a vypořádalo námitky odvolatele Spolku Kamýk (dále též „revizní ZS MŽP“).

Odvolací orgán uvědomil účastníky řízení o jeho pokračování, informoval je o doplnění spisu, zaslal jim revizní ZS MŽP a stanovil lhůtu pro vyjádření k podkladům rozhodnutí. Zároveň účastníky informoval o tom, že po 1.7.2024 je odvolacím orgánem pouze v části A. rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem.

Dne 7.12.2024 byly odvolacímu orgánu doručeny připomínky žalobce k reviznímu ZS MŽP. Připomínky zaslal odvolací orgán dne 2.1.2025 Ministerstvu životního prostředí se žádostí o vyjádření k nim. Vyjádření ministerstva bylo odvolacímu orgánu doručeno dne 4.3.2025.

1.3. Nezákonosti

Žalobce se s postupem žalovaného neztotožňuje, neboť ho považuje za nesprávný a nezákonný, takže předkládá tuto žalobní námitku:

Žalobce je přesvědčen, že pokud úřad neinformoval účastníky řízení o dalším doplnění spisu ze dne 4.3.2025, které u MŽP dne 2.1.2025 sám vědomě inicioval, může to být považováno za procesní pochybení, které může mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

Podle § 36 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) mají účastníci řízení právo být informováni o doplnění spisu a mají právo se k němu vyjádřit. O doplněném vyjádření Ministerstva životního prostředí ze dne 4.3.2025 však nebyl žalobce ani jiný účastník řízení informován, přesto žalovaný Krajský úřad Ústeckého kraje (KUUK) dne 17.3.2025 ve věci rozhodl. Právo vyjádřit se k doplněnému spisu tak bylo žalobci upřeno.

Žalobce navíc v napadeném rozhodnutí ze dne 17.3.2025 z tohoto doplněného vyjádření MŽP přímo argumentuje a cituje: „K námitkám se MŽP vyjádřilo svým opatřením ze dne 4.3.2025, kde konstatovalo, že na rozdíl od Spolku Kamýk je přesvědčeno, že cílem přezkumu závazného stanoviska podle § 149 odst. 7 správního řádu je právě náprava nedostatků ZS, která spočívala ve stručném odůvodnění prodloužení ZS EIA (cit: „I přes velmi argumentačně slabou část závazného stanoviska nebylo toto závazné stanovisko KUSK ze strany ministerstva shledáno nepřezkoumatelným“).“

Souhlasné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (stanovisko EIA) vydané pod č.j. 13940-8-146208/05/OŽP-Zk dne 15. 5. 2006 a prodloužení jeho platnosti dne 12.2.2019 k záměru STC232 Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu - I. etapa

2.1. Skutkový stav Žalobce v Doplnění odvolání ze dne 19.1.2022 upozornil a žádal o řádné prověření, posouzení a vypořádání námitek, porovnání uvedených skutečností s vedeným spisem i se spisem EIA v odvolacím řízení a pro zřejmě nezákonným postupem vydané Stanovisko v této věci ze dne 15.5.2006 číslo jednací: 13940-8-146208/05/OŽP-Zk, vydané podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí v platném znění) a dále **prověření nezákonného postupu při prodloužení stanoviska EIA až do roku 2023.**

2.1.1. Žalobce v Doplnění odvolání ze dne 19.1.2022 rozporoval nevypořádání podaných a doručených námitek ze dne 30.7.2021. S námitkami žalobce proti stanovisku EIA se Městský úřad Roudnice nad Labem vypořádal zcela nedostatečně, když vůbec **nepřezkoumal namítané a doložené nezákonné skutečnosti** a pouze se omezil na krátký popis minulých rozhodnutí o EIA i když sám uvedl, že Námitka je rozdělena do několika odstavců popisujících velmi podrobně proces řízení EIA. Místo zákonem předpokládaného a očekávaného pečlivého a podrobného prověření a porovnání žalobcem předložených jednotlivých námitek se spisem a dokumentací EIA, se Městský úřad Roudnice nad Labem pouze obecně a paušálně a ve vztahu ke konkrétním podaným námitkám vyjádřil bez bližšího jednotlivého vypořádání ve třech větách, následovně:

„Vodoprávní úřad má stanoviska vydaná v řízení EIA k dispozici, jsou podkladem pro zahájené řízení i pro vydání tohoto rozhodnutí. Závazné stanovisko k ověření souladu vydané dle ustanovení § 10 zákona o EIA Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 27.6.2017 pod č.j. 068014/2017/KUSK je kladné a platné, předložená projektová dokumentace je vypracována v jeho souladu. Není zákonný důvod pro zastavení řízení v souladu se správním řádem, tak jak je navrhováno Spolkem Kamýk.“

I když byly tyto námitky žalobce vůči EIA pro přehlednost rozděleny do celkem 11 podrobně popsanych samostatných částí na celkem na 16 stranách, tak **Městský úřad v Roudnici nad Labem se ke konkrétním námitkám jednotlivě vůbec nevyjádřil, nijak je nevypořádal** a na svoji povinnost s námitkami se jednotlivě vypořádat zcela rezignoval.

Úřad je povinen na podané námitky reagovat a vypořádat je v odůvodnění stavebního povolení, a to každou námitku zvlášť. Své stanovisko však shrnul do pouze tří výše uvedených zcela nekonkrétních a obecných vět, které dle žalobce neplní požadavky zákona na vypořádání se s námitkami!

Náležitost rozhodnutí dle §68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Správní řád, tj. **informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků tak v rozhodnutí ze dne 22.11.2021 zcela chybí** čímž došlo dle žalobce ke zřejmému porušení zákona.

V tomto případě je dle žalobce irelevantní i pozdní doručení námitek, protože nelze k podaným námitkám přistupovat selektivně a vypořádat pouze některé vybrané námitky účastníka řízení a jiné ponechat stranou bez vypořádání, tak jak to bylo u vypořádání žalobcem doručených námitek dne 30.7.2021 k Městskému úřadu Roudnice nad Labem.

2.1.2. Žalobce v Doplnění odvolání ze dne 19.1.2022 rozporoval nevypořádání podaných a doručených námitek ke stanovisku EIA.

V oznámení záměru z října roku 2004 (Příloha č. 19 doplněného odvolání) se v části Hlavní liniové zdroje znečištění (str. 7) uvádí:

„Navržená komunikace se stane významným novým liniovým zdrojem znečištění ovzduší. Dopravní prognóza její předpokládané zátěže v letech 2010, 2020 resp. 2030 byla zpracována společností CityPlan s.r.o. (viz příloha H.2.6. tohoto oznámení).“

Tato příloha H.2.6. Dopravní prognóza zveřejněného oznámení, jako nedílná součást oznámení, však nebyla řádně zveřejněna v rozporu s §6 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. zákon o posuzování vlivů na životní prostředí v platném znění (pro období 01.05.2004 - 26.04.2006, Příloha č. 20 doplněného odvolání), když ve lhůtě podle § 16, Krajský úřad Středočeského kraje, nezajistil zveřejnění textové části oznámení.

Žalobce upozornil, že dosud dle textu tohoto oznámení, **nebyly od roku 2004 zveřejněny dokonce vůbec žádné přílohy** tohoto oznámení na internetu v informačním systému EIA kód záměru STC 232!

Dodnes tedy není veřejnosti vůbec zřejmé, co tyto přílohy dokumentace obsahují a k čemu by se měla veřejnost vyjadřovat. Z textu, na internetu zveřejněné části oznámení lze pouze vyčíst, že **existuje a) nezveřejněná příloha H.2.6. Dopravní prognóza předpokládané zátěže v letech 2010, 2020 resp. 2030 zpracovaná společností CityPlan s.r.o., b) nezveřejněná příloha F.2.1. Rozptylová studie a c) nezveřejněná příloha F.2.2. Hluková studie.** Tyto přílohy nebyly, jako další podstatné informace oznamovatele dle Přílohy č. 3 k zákonu č. 100/2001 Sb. zákona o posuzování vlivů na životní prostředí v rozporu s §6 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. zákon o posuzování vlivů na životní prostředí v platném znění (pro období 01.05.2004 - 26.04.2006, Příloha č. 20 doplněného odvolání), ve lhůtě podle § 16, Krajským úřadem Středočeského kraje nikdy až do dnešního dne zveřejněny.

KÚSK tak nezajistil zveřejnění textové části oznámení na internetu. Zveřejnění Oznámení záměru tak zjevně nebylo zákonem předepsaným způsobem dodrženo, pochybení jsou dle žalobce tak zásadního charakteru, že byla omezena a porušena procesní práva účastníků řízení.

- 2.1.3. Žalobce v Doplnění odvolání ze dne 19.1.2022 rozporoval, že zpracovaná Dokumentace EIA kód záměru STC 232 z října 2005 uvádí, že navržená komunikace se stane významným novým liniovým zdrojem znečištění ovzduší a hluku. Tato dokumentace však byla zpracována na základě tehdejších podmínek v území a uvádí např., že:

„Území plánované výstavby přeložky silnice v obou Variantách žádným způsobem nezasahuje žádné zvláště chráněné území ve smyslu § 12, 13, 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. To znamená, že neleží na území národního parku, chráněné krajinné oblasti, přírodního parku, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky ani přírodní památky. Obě varianty vedení přeložky vyvolají změny ve stávajících charakteru území (výstavba nových mostů přes vodní toky, resp. údolí). Vzhledem ke skutečnosti vedení části tras na náspech bude budoucí stavba viditelná i z větší vzdálenosti. V současném vesnickém rázu krajiny, i když silně antropogenně ovlivněném, bude výrazným rušivým prvkem. Stavba bude mít výrazný velkoplošný negativní vliv na stávající krajinu. Její realizaci a provozem dojde ke změně stability posuzovaného území z hlediska krajinně-ekologického. Dotčení stávajícího rázu krajiny dle zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny lze označit za významné. Pro podrobnější posouzení je zpracován samostatný posudek vlivu na krajinný ráz i provedena vizualizace vedení největšího mostního objektu přes údolí Turského potoka (viz příloha F 2.8 této dokumentace).“

Tato příloha Dokumentace označená jako F 2.8. včetně příloh, obsahující posudek vlivu na krajinný ráz a obsahující i vizualizaci vedení největšího mostního objektu přes údolí Turského potoka, však opět **nebyla nikdy zveřejněna** na internetu v informačním systému EIA kód záměru STC 232. Tato nedílná součást dokumentace tak nebyla řádně zveřejněna v rozporu s §8 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb. zákon o posuzování vlivů na životní prostředí v platném znění (pro období 01.05.2004 - 26.04.2006 v příloze č. 8), když ve lhůtě podle § 16, Krajský úřad Středočeského kraje, nezajistil zveřejnění alespoň textové části dokumentace, kdy pochybení jsou tak zásadního charakteru, že byla omezena procesní práva účastníků řízení.

2.1.4. Žalobce v Doplnění odvolání ze dne 19.1.2022 rozporoval, že dosud **nebyly od roku 2006 zveřejněny na internetu dokonce vůbec žádné textové přílohy, tj. celá část H této Dokumentace** kód záměru STC 232! Dodnes tedy není veřejnosti vůbec známe, co tyto textové přílohy dokumentace obsahují a k čemu by se měla veřejnost vyjadřovat.

Z textu, na internetu zveřejněné části dokumentace, lze pouze zjistit, že **existuje i nezveřejněná příloha H.2.6. Dopravní prognóza předpokládané zátěže v letech 2010, 2020 resp. 2030 zpracovaná společností CityPlan s.r.o., příloha H.2.1. Rozptylová studie, příloha H.2.2. Hluková studie včetně příloh, Hodnocení zdravotních rizik hluku a imisí z dopravy**“.

Na rozdíl od zpracovatele posudku a dotčených obcí, které ke svému vyjádření k záměru a dokumentaci tyto přílohy pravděpodobně fyzicky obdržely, měly je k dispozici a zpracovatel posudku je pro vytvoření posudku i použil, nemohla se veřejnost k této části dokumentace nikterak vyjádřit, protože nebyla na internetu v informačním systému EIA pod kódem záměru STC 232 v rozporu se zákonem nikdy zveřejněna!

Zejména tak není dotčené a široké veřejnosti vůbec zřejmé a známé, jaká je v dokumentaci plánovaná intenzita dopravy v letech 2010, 2020 resp. 2030 zpracovaná společností CityPlan s.r.o., jaký je plánovaný hluk z této dopravy ani jaké budou emise škodlivin. Nelze tak tuto dokumentaci ani porovnat s posledními měřeními a výhledy intenzity dopravy pro tato a jiná výhledová období. Nelze ani zjistit, zda jsou maximální plánované intenzity dopravy pro tento záměr plánovány správně tj. bez Pražského okruhu (SOKP), tak jako v EIA pro I. a III. etapu výstavby tohoto záměru.

Žalobce je proto přesvědčen, že tak **nebyl naplněn účel zveřejňování informací, jímž je umožnit účast veřejnosti v procesu posuzování vlivů na životní prostředí EIA**, když v důsledku pochybení Krajského úřadu Středočeského kraje, byla obyvatelům všech dotčených obcí a další široké veřejnosti odepřena možnost účastnit se efektivně procesu EIA. Zveřejnění Dokumentace EIA tak zjevně nebylo zákonem předepsaným způsobem dodrženo.

Tyto skutečnosti jsou i v rozporu s obecnou zásadou rovnosti v právech a zákazu diskriminace plynoucí z čl. 1 ve spojení s článkem 3 Listiny základních práv a svobod. Projevem této zásady je rovný přístup správního orgánu vůči účastníkům řízení. Z toho v praxi vyplývá, že správní orgán nesmí v řízení znevýhodnit jednoho účastníka na úkor jiného účastníka. Tato zásada se pak projevuje i v ust. §7 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. V odstavci 2 tohoto ustanovení je správnímu orgánu stanovena povinnost, aktivně zajišťovat rovnost účastníků, v případě jejího ohrožení.

Nález ÚS ze dne 29. 9. 2004, sp. zn. III. ÚS 188/04, č. 139/2004 Sb. uvádí:

„Pokud správní orgány ve správním řízení pouze důsledně vyžadují plnění povinností ze strany občanů a nedbají přitom o ochranu jejich zájmů, je výrazem tohoto postupu přepjatý formalismus, jehož důsledkem je sofistikované zdůvodňování zjevné nespravedlnosti, čímž dochází k porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Požadavek neakceptovatelnosti přepjatého formalismu se vztahuje stejnou měrou na každého z účastníků správního řízení.“

Zveřejněná část **Dokumentace na internetu tak do dnešního dne neobsahuje povinné údaje dle Přílohy č. 4 k zákonu č. 100/2001 Sb. zákona o posouzení vlivů na životní prostředí** v platném znění (pro období 01.05.2004 - 26.04.2006, Příloha č. 20 doplněného odvolání), a to část H Přílohy této dokumentace, tato pochybení jsou tak zásadního charakteru, že byla omezena procesní práva účastníků řízení.

2.1.5. Žalobce v Doplnění odvolání ze dne 19.1.2022 rozporoval, nezákonný a zjevně právně nepřipustný a nesprávný úřední postup Krajského úřadu Středočeského kraje (KÚSK) Odboru životního prostředí a zemědělství, který v rozporu s §16 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. o posouzení vlivu na životní prostředí, v platném znění v době posuzování tj. 2004-2006, řádně nezajistil zveřejnění informací a stanovisek uvedených v odstavcích 1 a 2, a) na úředních deskách dotčených územních samosprávných celků, a b) na internetu, c) nejméně ještě jedním v dotčeném území obvyklým způsobem (například v místním tisku, rozhlase apod.), k záměru: Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního

okruhu-I. etapa, EIA pod kódem záměru STC 232 v uvedených stupních projednávání záměru, i když KÚSK tato povinnost ze znění zákona zcela jasně vyplývá, když §16 – platný v letech 2004-2006 uvádí:

(3) Příslušný úřad zajistí zveřejnění informací a stanovisek uvedených v odstavcích 1 a 2 po projednání s dotčenými úřady vykonávajícími státní správu a dotčenými územními samosprávnými celky

a) na úředních deskách úřadů vykonávajících státní správu, jejichž správní obvody leží alespoň zčásti v dotčeném území, a též na úředních deskách dotčených obcí,

b) na internetu, a

c) nejméně ještě jedním v dotčeném území obvyklým způsobem (například v místním tisku, rozhlase apod.).

Na základě oznámení o zahájení územního řízení Č.j.: MUKV 9354/2019, o prodloužení platnosti rozhodnutí o umístění stavby „Obchvat Kralupy nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu, I. etapa“ dne 30.1.2019, ve smyslu § 70 odst. 3 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, bylo zahájeno toto územní řízení. Podkladem k tomuto územnímu řízení je i závazné Stanovisko v této věci ze dne 15.5.2006 Číslo jednací: 13940-8-146208/05/OŽP-Zk vydané podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí). Na základě žádosti žalobce bylo dne 12.2.2019 umožněno nahlédnout do spisu k záměru vedeného u KÚSK.

Z dále uvedeného detailního rozboru vedeného spisu k řízení EIA plyne **opakované porušování zákona č. 500/2004 Sb. správní řád a zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivu na životní prostředí**, z něhož vyplývá, že nezákonné postupy obcí i KÚSK jsou spíše normou než výjimkou a je tak velmi alarmující, že v tomto procesu dochází k porušování práv veřejnosti a obcí dotčených tímto velmi rozsáhlým záměrem s významným vlivem na životní prostředí!

Zejména je však alarmující, že nesprávný a nezákonný úřední postup obcí neproověřil a zákonem požadované zveřejnění nezajistil KÚSK. Krajský úřad Středočeského kraje (KÚSK) Odbor životního prostředí a zemědělství, který v rozporu s §16 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivu na životní prostředí, řádně nezajistil zveřejnění informací a stanovisek uvedených v §16, odstavcích 1 a 2 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivu na životní prostředí, v platném znění v době posuzování tj. 2004-2006 (Příloha č. 20 doplněného odvolání), na úředních deskách dotčených územních samosprávných celků, na internetu a jiným obvyklým způsobem. Zvláště když informace o nedoručení zveřejnění na úředních deskách obcí je KÚSK velmi dobře známa a ve spise velmi podrobně popsána, jak vyplývá z dokumentů KÚSK z nahlédnutí do spisu ze dne 12.2.2019. (viz příloha č. 21 Zveřejnění závěrů zjišťovacího řízení a příloha č. 22 Rozeslání a vyvěšení zveřejnění dokumentace doplněného odvolání).

KÚSK tak vědomě pokračoval v řízení v rozporu se zákonem, a to i s detailní znalostí nedodržení zákonem stanoveného postupu, tj. požadovaného zveřejnění dokumentů a informací, kdy pochybení jsou tak zásadního charakteru, že byla omezena procesní práva účastníků řízení.

Žalobce dále namítal, že **byla porušena platná zásada, že obsah správního spisu a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, musí být ze spisu bez pochyb rekonstruovatelné.**

Prověření procesních chyb a souladu se zákonem při zveřejňování jednotlivých stupňů procesu EIA má zcela zásadní vliv na zákonnost úředního postupu v této věci. Dle názoru žalobce v tomto řízení **nebyl naplněn účel zveřejňování informací, jímž je umožnit účast veřejnosti v procesu posuzování vlivů na životní prostředí EIA**, když v důsledku pochybení byla obyvatelům všech dotčených obcí a veřejnosti **odeprána možnost účastnit se efektivně procesu EIA**. Tyto obce a KÚSK v tomto procesu posuzování vlivu na životní prostředí prokazatelně porušily §16 odst. 2 a 3 zákona č. 100/2001 Sb. a §26 zákona č. 500/2004 Sb. a znemožnily tak efektivní účast veřejnosti v procesu EIA.

V judikátu se k tomuto názoru přiklonil ve svém rozhodnutí již v roce 2012 i Nejvyšší soud v rozsudku 30 Cdo 2373/2012, kde se v odůvodnění rozsudku uvádí, že“ *výkladem § 26 zákona č. 500/2004 Sb. nelze dovodit nic jiného, než že tento záměr musí být zveřejněn i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Za situace, kdy většina občanů ví o tom, že úřední desky obcí mají být vedeny i způsobem umožňujícím dálkový přístup a na toto spoléhají, by jiný výklad vedl k poškození občanů, kteří spoléhají na to, že i tzv. „elektronická úřední deska“ obce je vedena řádně a jsou na ní uveřejňovány údaje v souladu s právními předpisy“.*

Jestliže uvedená pravidla publikace nejsou zcela (nebo zčásti – např. i tím, že obsah úřední desky není zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup) dodržena, pak je třeba uzavřít, že za těchto okolností jde o právní úkon contra legem (protiprávní, nelegální), neboť zveřejnění nebylo zákonem předepsaným způsobem dodrženo.

- 2.1.6. Žalobce v Doplnění odvolání ze dne 19.1.2022 rozporoval, že v dokumentaci EIA STC232 z roku 2005 (Příloha č. 11 doplněného odvolání) je uvedeno, že „navržená komunikace se stane významným novým liniovým zdrojem znečištění ovzduší. Dopravní prognóza její předpokládané zátěže v letech 2010, 2020 resp. 2030 byla zpracována společností CityPlan s.r.o. (viz příloha H.2.6 oznámení).“
Tato příloha H.2.6 ani v oznámení ani k dokumentaci EIA však vůbec neexistuje!

Jediná dopravní prognóza byla předložena jako příloha F.2.6 v oznámení (Příloha č. 12), avšak dodnes nezveřejněna v informačním systému EIA dne 27.10.2004. Jde o Dopravně – inženýrský průzkum CityPlan spol. s r.o., z října 2004. Protože tuto povinnou přílohu nelze získat z informačního systému EIA, kde nebyla nikdy zveřejněna, požádal žalobce o tuto přílohu na základě zákona o informacích a ve které se uvádí:

„Byly zpracovány tyto varianty:

Rok 2004 - současný stav

Rok 2010 – vychází z roku 2004, zprovozněny jsou navíc následující komunikace:

R1 – úseky Běchovice-DI, Jesenice-Vestec, Vestec-Lahovice, Lahovice-Slivenec

II/101 - Zprovozněny všechny úseky II/101 dle harmonogramu výstavby

Modletice okr.kříž. (změna kat. na S 11,5)

Jesenice obchvat

Rudná - Ptice

Ptice – Unhošť

Unhošť - Fialka

Kralupy - Úžice

Úžice - Netřebo

Přeložka Zápy

Obchvat Tachlovic

Kladno - Kralupy

Kralupy most přes Vltavu

Netřebo - Byškovice

Přeložka Brandýs n./Labem

Zápy most ev. č. 074b (přes I/10)

Zápy - Jirny

Jirny - Úvaly

Obchvat Úval

Úvaly - Říčany

I/16 – obchvat města Slaný

Pražský MO – tunel Mrázovka, tunel Stromovka

Radlická a Vysočanská radiála, Břevnovská radiála v úseku R1-Vypich

Rok 2020 – vychází z roku 2010, zprovozněny jsou navíc:

R1 zprovozněn úsek Ruzyně - Březiněves

Zprovozněn celý úsek MO mezi Strahovským tunelem a Pelc-Tyrolkou

Zprovozněny všechny úseky II/101

Zapojení R6 do R1

Rok 2030 – dokončena výstavba dálniční sítě a rychlostních komunikací v ČR

V roce 2020 a 2030 jsou na celém novém úseku II/101 nižší intenzity oproti roku 2010 (až o 5000 vozidel) z důvodu zprovoznění R1 mezi R7 a D8, neboť cesty mezi D5 a D8 jsou nyní realizovány právě po městském okruhu místo po II/101. Z výše uvedeného důvodu jsou na nové silnici II/101 nejvyšší intenzity v roce 2010.“

Jen z výše uvedeného výčtu 19 let starých výchozích předpokladů z roku 2004 je zcela zřejmé, že již tyto předpoklady byly zcela mylné a s platnou skutečností mají společného jen velmi málo. Dopravní prognózy a plánované zprovoznění výše uvedených komunikací lze spíše označit za utopický seznam zbožných přání a zcela nereálné předpoklady této tehdejší dopravní prognózy.

Zejména z hlediska zásadního vlivu na vypočítané dopravní prognózy jsou podmínky pro rok 2020, kdy byl předpokládán zprovozněný úsek Ruzyně – Březiněves (SOKP 518,519), jehož výstavba zdaleka dosud ani v roce 2023 nezačala a v nejbližších letech nezačne či předpokládané dokončení výstavby dálniční sítě a rychlostních komunikací v ČR v roce 2030, která je aktuálně předpokládána a odhadována Ministerstvem dopravy až na rok 2050! I předpoklad výstavby a zprovoznění obchvatu Slaného I/16 v roce 2010 byl zcela chybný, když byl uveden do provozu až na konci roku 2019.

Pro účely posouzení možných dopadů na ovzduší byl jako cílový vybrán rok 2010. Výsledky předpokládané dopravní zátěže nové komunikace a výpočtů její emisní vydatnosti pro doporučenou variantu B předložené v dokumentaci EIA.

Z této prognózy, založené na zcela mylných předpokladech výstavby, jak je vysvětleno výše vyplývá, že na nové silnici II/101 – Obchvat Kralup bude postupně od roku 2010 do roku 2030 intenzita dopravy klesat a cílová maximální intenzita dopravy bude v roce 2030 celkem na 13 360 vozidel/24h.

Výsledné hodnoty takového dopravního průzkumu jsou tudíž zcela zavádějící, mylné, vadné a zejména podhodnocené. Dopravní prognóza tak měla být zpracována zcela nová a k prodloužení stanoviska EIA v roce 2019 nemělo nikdy dojít.

Již v roce 2017 byla stejnému odboru Životního prostředí KÚSK předložena dokumentace EIA pro navazující záměr na Obchvat Kralup - Přeložka silnice II/240 (R7 - D8) – úsek mezi rychlostní silnicí R7, dálnicí D8 a silnicí II. třídy č. II/101 k posouzení pod označením STC1945, v materiálu dokumentace a Dopravní studie která již zde upozorňovala, že zprovozněním celého úseku mezi D7 a D8, což je podmínka územního rozhodnutí pro Obchvat Kralup z roku 2011 se zcela zásadně mění i původně vypočtené intenzity dopravy i na Obchvatu Kralup až na 26 140 vozidel denně.

Dále i v řízení EIA v roce 2018 odkazuje na tuto Dopravní studii z roku 2017 z řízení STC1945 i dokumentace řízení PHA1073 Přeložka silnice II/240 (D7 - D8) - úsek mezi dálnicí D7, dálnicí D8 a silnicí II. třídy č. II/101 jehož oznamovatelem je rovněž Středočeský kraj.

V Podkladu k žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA 11/2018 (Příloha č. 18 doplněného odvolání) k tomuto záměru Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa, EIA STC232, Objednatel Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace Zborovská 11, 150 21 Praha 5 – Smíchov, která je příspěvkovou organizací Středočeského kraje, je uvedeno v kapitole 3. POROVNÁNÍ VÝHLEDOVÝCH STAVŮ S AKTUÁLNÍMI VÝHLEDY následující:

Dopravní intenzity

Podkladem pro dokumentaci EIA (2005) byl dopravně-inženýrský průzkum (CityPlan spol. s r.o., 10/2004) zpracovaný pro výhledové roky 2010, 2020 a 2030. Posouzení bylo v dokumentaci EIA provedeno pro výhledový rok 2010.

Hluková a rozptylová studie pro DSP byla zpracována pro rok 2040 a vychází z aktuální dopravní studie (AF-CITYPLAN s.r.o., 12/2017) zpracované na základě CSD2016.

V následující tabulce jsou uvedeny prognózované intenzity dopravy na vybraných komunikacích pro výhledové stavy (2010 a 2040), které byly vyhodnoceny v hlukových studiích. Tyto změny jsou zohledněny v nové hlukové a rozptylové studii pro DSP (2017), které zohledňují nejméně příznivý stav (rok 2040 bez SOKP), jsou tedy zpracovány na straně bezpečnosti.

Z aktualizované dopravní prognózy z roku 2019 (Příloha č. 13 doplněného odvolání), která byla předložena v rámci navazující plánované stavby propojky dálnic D7-D8 zcela jasně vyplývá, že se znalostí aktuální a plánované výstavby silnic se nelze spolehnout ani na dostavbu Pražského okruhu v roce 2040 a v tomto případě je předpokládána dopravní intenzita na Obchvatu Kralup stále prognózována až na 24 610 vozidel/24h.

Navýšení původně vypočtené intenzity 13360 a nově vypočtené dopravní intenzity 24610 denně je tak celých 84% a v dopravních prognózách z roku 2017 je plánovaná intenzita 26140 vyšší dokonce o 95%. Tato zcela jiná dopravní intenzita a tím i emisní a hluková situace nebyla nikdy prověřena procesem EIA, přičemž jde zcela zřejmě o další významnou změnu v území, zejména z pohledu dopadu na životní prostředí.

Dle normy ČSN 73 6101 Projektování silnic a dálnic je plánovaná intenzita dopravy zcela zásadní pro navržení kategorie silnice. Pro původně navrhovanou intenzitu dopravy 13360 vozidel denně byla navržena a v EIA posouzena dvoupruhová silnice II. třídy kategorie S 11,5 tj. šíře 11,5 m. Dle ČSN 73 6101 a nově vypočtené dopravní intenzity 24510 vozidel denně je však tato navržená silnice II. třídy zcela nedostatečná a dle níže uvedené tabulky Rozmezí intenzit dopravního proudu v obou směrech, je pro tuto plánovanou a předpokládanou dopravní intenzitu provozu zcela jednoznačně jakákoliv dvoupruhá silnice zcela nedostatečná a nebezpečná. Dle této ČSN je tak pro tuto plánovanou dopravní intenzitu možné navrhnout pouze čtyř pruhovou silnici, tj. silnici I. třídy v kategorii S 20,75.

Navržená a v EIA posuzovaná dvoupruhová silnice II. třídy kategorie S 11,5/80 je tak dle ČSN 73 6101 z hlediska budoucích dopravních intenzit zcela nedostačující komunikací a je tak v rozporu s touto platnou normou pro projektování dálnic a silnic v ČR a nelze její navržení považovat za bezpečné řešení budoucí dopravní situace! **Navržená kategorie silnice nezohledňuje nejméně příznivý stav (rok 2040 bez SOKP), a není tedy zpracována na straně bezpečnosti!**

Třídění silničních komunikací podle ČSN 73 6101 vymezuje volbu prostorového uspořádání, tj. odpovídající kategorii. Ze stanoveného rozsahu kategorií podle níže uvedené tabulky se pak navrhne kategorie dané silniční komunikace podle ustanovení ČSN.

Při volbě kategorie se přihlíží k požadavku plynulosti jízdy v ucelených tazích, bez větších a náhlých změn prostorového uspořádání, ovlivňujících jízdní rychlost. Proto z hlediska homogenity ucelených úseků silniční komunikace lze měnit kategorii pouze v nejnútnejších případech, např. v blízkosti velkých měst, průmyslových center, v horských oblastech apod. Změna kategorie se vyřeší vždy v oblasti křižovatky. Jednotlivým kategoriím silničních komunikací odpovídají návrhové hodnoty intenzit silničního provozu. Výhledové intenzity vozidel nesmí překročit návrhové intenzity odpovídající prostorovému uspořádání silniční komunikace, výhledové skladbě dopravních proudů vozidel a požadovaným jízdním rychlostem.

Z důvodu zásadně vyšších a KÚSK od roku 2017 dobře známých plánovaných dopravních intenzit na Obchvatu Kralup tak měla být přehodnocena navrhovaná kategorie silnice. Na nově navrženou kategorii silnice následně mělo být nařízeno a zpracováno nové posouzení vlivu na životní prostředí EIA včetně nových posouzení dopravní, rozptylové, hlukové studie a studie vlivu na krajinný ráz a stanovení nových kompenzačních opatření, což se však v rozporu s výše uvedenými skutečnostmi nestalo.

Tento nezákonný a nebezpečný stav navrhovaného záměru je důsledkem využití systému označovaného jako „Salámová metoda“ využívané investorem u této liniové stavby. Jejím rozdělením na několik etap i s využitím podhodnocených intenzit dopravy, jehož cílem je obcházet platné zákonné podmínky a normy ČSN, které by jinak realizaci záměru neumožňovaly, případně komplikovaly.

Termínem „salámová metoda“ se označuje postup, při kterém je určitý záměr, v našem případě silnice, investorem rozdělen na několik dílčích úseků, se kterými je následně nakládáno jako se samostatnými stavbami, což se odráží v zásadním navýšení počtu vedených správních řízení (typicky výjimky ze zákona o ochraně přírody a krajiny, územní řízení, stavební řízení) a dalších správních postupů (např. i proces EIA).

- 2.1.7. Žalobce v Doplnění odvolání ze dne 19.1.2022 rozporoval, že se znalostí podmínek územního rozhodnutí z roku 2011 a se znalostí zásadních změn v plánované dopravní intenzitě Obchvatu Kralup již od roku 2017 a při dodržení zákonného postupu dle §9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí a při zpracování nové aktualizované dopravní prognózy **k prodloužení stanoviska EIA dne 14.1.2019 č.j. 13940-8-146208/05/OŽP-Zk ze dne 15. 5. 2006 (Příloha č. 14 doplněného odvolání) nemělo dojít a toto stanovisko z roku 2006 mělo pozbýt platnosti** a nemělo být dále podkladem v navazujících řízeních, tak jako se tomu nyní v rozporu se zákonem děje.

Oznamovatel tak měl, dle názoru žalobce, v případě zájmu o provedení záměru zajistit nové posouzení EIA postupem podle § 4 a násl. zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí pro zcela zásadní neposouzené významné vlivy na životní prostředí.

KÚSK tak zcela zřejmě porušil §9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí, když nedodržel větu druhou tohoto odstavce: „**Platnost stanoviska příslušný úřad na žádost oznamovatele prodlouží o 5 let, a to i opakovaně, pokud nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování**, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.“

Protože byl však investor, oznamovatel stavebního záměru, odvolací orgán v následných řízeních i orgán rozhodující o novém posouzení záměru EIA dosud stejná a opakovaně podjatá osoba, tj. KÚSK, vzhledem k politice opakovaně požadovanému urychlení výstavby se rozhodl nezákonně a stanovisko EIA, přes zcela zřejmé a podstatné změny v území z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí, prodloužil o dalších 5 let, tj. do 12.12.2023. (Příloha č. 15 doplněného odvolání)

Takový přístup žadatele a KÚSK představuje nikoli zanedbatelnou chybu, neboť jsou-li určité zdroje zatížení vůči některým (na první pohled méně zřejmým) složkám životního prostředí vyhodnocovány, zatímco vůči jiným (na první pohled více zřejmým) složkám již nikoliv, pak celkový výsledek hodnocení nemůže působit věrohodně, a naopak může vyvolávat dojem manipulace se vstupními daty za účelem dosažení příznivějšího výsledku!

Z tohoto důvodu považujeme vytýkané pochybení za závažný systémový nedostatek, který nelze považovat za vadu nemající vliv na konečnou podobu a výsledky vlivů na životní prostředí včetně navržených kompenzačních opatření.

Pro vyslovenou podjatost KÚSK ve Stavebním řízení na Obchvat Kralup i v tomto vodoprávním řízení tak považujeme prodloužení stanoviska EIA za nesprávné, podjaté, a proto žalobce namítal nezákonnost obsahu a stanoviska EIA a nezákonnost jeho prodloužení o dalších 5 let, tj. do 12.12.2023.

- 2.1.8. Žalobce v Doplnění odvolání ze dne 19.1.2022 upozornil, že podané a doručené námítky ze dne 30.7.2021 (Příloha č. 29, 30 doplněného odvolání), které byly do datové schránky příjemce Městského úřadu Roudnice nad Labem, jako orgánu veřejné moci vystupujícímu v postavení orgánu veřejné moci, byly tímto okamžikem i doručeny.

S námítkami žalobce proti stanovisku EIA se Městský úřad Roudnice nad Labem vypořádal zcela nedostatečně, když vůbec nepřezkoumal namítané a doložené nezákonné skutečnosti a pouze se omezil na krátký popis minulých rozhodnutí o EIA i když sám uvedl, že Námítka je rozdělena do několika odstavců popisujících velmi podrobně proces řízení EIA.

Místo zákonem předpokládaného a očekávaného pečlivého a podrobného prověření a porovnání jednotlivých námitek žalobce se spisem a dokumentací EIA, se úřad pouze obecně a paušálně a ve vztahu

ke konkrétním podaným námitkám vyjádřil bez bližšího jednotlivého vypořádání ve třech větech, následovně:

„Vodoprávní úřad má stanoviska vydaná v řízení EIA k dispozici, jsou podkladem pro zahájené řízení i pro vydání tohoto rozhodnutí. Závazné stanovisko k ověření souladu vydané dle ustanovení § 10 zákona o EIA Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 27.6.2017 pod č.j. 068014/2017/KUSK je kladné a platné, předložená projektová dokumentace je vypracována v jeho souladu. Není zákonný důvod pro zastavení řízení v souladu se správním řádem, tak jak je navrhováno Spolkem Kamýk.“

Žalobce upozornil, že i když byly tyto námitky vůči EIA (Příloha č. 29 doplněného odvolání) pro přehlednost rozděleny do celkem 11 podrobně popsanych samostatných částí na celkem na 16 stranách, tak Městský úřad v Roudnici nad Labem se ke konkrétním námitkám jednotlivě vůbec nevyjádřil, nijak je nevypořádal a na svoji povinnost s námitkami se jednotlivě vypořádat zcela rezignoval.

Dle žalobce je úřad povinen na podané námitky reagovat a vypořádat je v odůvodnění stavebního povolení, a to každou námitku zvlášť. Své stanovisko však shrnul do pouze tří výše uvedených zcela nekonkrétních a obecných vět, které neplní požadavky zákona na vypořádání se s námitkami!

Náležitost rozhodnutí dle §68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Správní řád, tj. informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků tak v rozhodnutí ze dne 22.11.2021 zcela chybí čímž došlo dle názoru žalobce ke zřejmému porušení zákona.

V tomto případě je irelevantní i pozdní doručení námitek, protože nelze k podaným námitkám přistupovat selektivně a vypořádat pouze některé vybrané námitky účastníka řízení a jiné ponechat stranou bez vypořádání, tak jak to bylo u vypořádání žalobcem doručených námitek dne 30.7.2021 k Městskému úřadu Roudnice nad Labem.

- 2.1.9. Žalobce v Doplnění odvolání ze dne 19.1.2022 upozornil, že za doklad nedodržení zákonem stanoveného postupu v rozhodování MÚ Kralupy nad Vltavou (MUKV) považuje i předchozí rozhodnutí ve věci územního rozhodnutí o umístění stavby „Obchvat Kralupy nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu, I. etapa“ č.j. MUKV 20548/2011 VYST ze dne 12.7.2011 (Příloha č. 15 doplněného odvolání).

Tímto rozhodnutím MUKV povolil umístění stavby v území vyhlášeného Přírodního parku Okolí Okoře a Budče bez předchozího závazného stanoviska podle §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Nařízení Středočeského kraje č. 3/2011 o zřízení Přírodního parku Okolí Okoře a Budče včetně mapové přílohy je od 28.3.2011 uloženo na MÚ Kralupy nad Vltavou. (Příloha č. 16 doplněného odvolání)

V březnu 2011 byl tedy Radou středočeského kraje vyhlášen Přírodní park Okolí Okoře a Budče, jehož hlavním posláním a důvodem zřízení je ochrana krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, zejména s ohledem na rozsáhlé lesní komplexy, charakteristickou skladbu zemědělských kultur s bohatým zastoupením rozptýlené zeleně, louky, stepní trávníky, potoční údolí se zachovalou pestrou nivou, skalnaté, většinou zalesněné strmé údolní svahy, mírnější svahy s loukami a křovinatými mezemi a neméně významné kulturní dominanty krajiny a plochy staré zástavby ve většině obcí, včetně historických průmyslových objektů.

Žalobce dále upozornil, že současné trasování této silnice, doporučené zpracovatelem posudku a Stanoviskem EIA z roku 2007, v doporučené Variantě B v úseku okolo obce Debrno (Příloha č. 17 doplněného odvolání), protíná a **zcela odděluje část území tohoto přírodního parku**, umísťuje přímo do prostoru Přírodního parku Okolí Okoře a Budče silnici se šířkou 11,5 metru a celkem dvě mimoúrovňové křižovatky (MÚK) s valy a nadjezdnou výškou nivelety navržené silnice ve výšce až 11,5 metru. První MÚK se čtyřmi křižovatkovými větvemi a jedním kruhovým objezdem, která představuje odhadovaný zábor zemědělské půdy v rozsahu 4 ha, byla situována do km 1,76 západně od Debrna. Jedná se o mimoúrovňové křížení (MÚK Debrno) se stávajícími silnicemi III/24016 a II/240.

Druhé, velmi rozsáhlé, mimoúrovňové křížení se čtyřmi křižovatkovými větvemi a dvěma kruhovými objezdy, s odhadovaným záborem zemědělské půdy v rozsahu 5 ha, je umístěno v km 3,04 jako MÚK Dolany s křížením se stávajícími silnicemi III/24017 a III/24018.

Současně platí, že vzdálenost mezi jednotlivými křižovatkami Lk se měří od konce připojovacího pruhu předcházející křižovatky po začátek odbočovacího pruhu následující křižovatky.

Žalobce dále upozornil, že obě mimoúrovňové křižovatky jsou územním rozhodnutím z roku 2011 umístěny v území v rozporu s normou pro projektování silnic ČSN 73 6101, která upravuje minimální vzdálenosti křižovatek na silnicích a dálnicích. Minimální vzdálenost byla dle normy ČSN v roce 2011 1,5 km, což tyto dvě navržené MÚK zcela zřejmě nespĺňují! Z grafické části předložené projektové dokumentace k tomuto záměru plyne, že projektant a žadatel navrhl vzájemnou vzdálenost MÚK Debrno s MÚK Dolany ve vzdálenosti pouze 900 metrů, tj. pouze 60% minimální normované vzdálenosti!

Předložená dokumentace byla v roce 2011 zpracována v rozporu s ČSN 73 6101, která je platná pro projektování a navrhování křižovatek na silnicích a dálnicích.

Do prostoru Přírodního parku Okolí Okoře a Budče doporučená varianta B umísťuje i 315 metrů dlouhý a 15,35 metrů široký most přes Turský potok, s výškou pilířů až 35,75 metrů nad terénem, který přemostí krajinu údolí Turského potoka s chatovou oblastí (km 2,042 - 2,334) s niveletou povrchu silnice až 40,2 metru na terénem, a to zcela v rozporu se smyslem vyhlášení přírodního parku v roce 2011, navíc s masivním mostním pilířem uprostřed údolí, hned vedle Turského potoka. Území Přírodního parku vzniklo rozšířením původního přírodního parku Okolí Okoře, který zasahoval především do katastrů obcí Číčovice, Okoř, Svrkyně a Libochovičky. Součástí nového parku jsou od roku 2011 i obce Zákolany, Dřetovice, Koleč, Blevice, Slatina, Olovnice, Zeměchy, Otovice, Holubice-Kozinec a Debrno. Vyhlášení přírodního parku, který je prvním stupněm ochrany území, neomezuje běžné ekonomické aktivity ani využívání pozemků v souladu s územním plánem, ale mělo by zabránit větším zásahům do krajiny. Umístění takto rozsáhlé stavby s povrchem mostu, ve výšce přes 40 metrů nad současným povrchem údolí Turského potoka, procházející navíc chatovou oblastí považujeme za zcela zásadní a masivní zásah do krajiny Přírodního parku Okolí Okoře a Budče a krajinného rázu.

Tento přírodní park byl vyhlášen nařízením Rady střeđočeského kraje č. 3/2011 ze dne 28.3.2011, který nabyl účinnost 8.6.2011. Touto skutečností, a tím i zcela zásadní změnou podmínek v dotčeném území, které je tak chráněno dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí ve vyhlášeném Přírodním parku Okolí Okoře a Budče, se v rámci procesu EIA, který byl ukončen v roce 2006, nikdo z důvodu tohoto časového rozdílu nezabýval, ani ji však neposoudil v rámci projednání žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA v roce 2019.

V rámci procesu prodloužení stanoviska EIA kód záměru STC 232 v roce 2019 se Odbor životního prostředí a zemědělství KÚSK pouze omezil na konstatování, že: „Zájmové území leží zčásti v Přírodním parku Okolí Okoře a Budče, který byl vyhlášen v březnu 2011 (tedy po projednání předmětného záměru dle zákona č. 100/2001 Sb.). Přírodní park je zřizován za účelem ochrany krajinného rázu, a proto bude ke stavbě nutné v další fázi přípravy vydat souhlas se zásahem do krajinného rázu, resp. závazné stanovisko podle §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění. Toto závazné stanovisko bylo vydáno MěÚ Kralupy nad Vltavou pro účely územního rozhodnutí dne 12. 1. 2009 a následně změněno KÚ StčK dne 19. 8. 2009 - souhlas byl udělen s podmínkami, které se týkají kácení stromů.“

Vzhledem k tomu, že jde však o **stanovisko z roku 2009, nemohlo nikdy reflektovat na skutečnost vyhlášení Přírodního parku z roku 2011!** Tato argumentace Odboru životního prostředí a zemědělství KÚSK je tak zcela zavádějící a je **v rozporu s požadavkem §12** odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, kdy je k umístování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, nezbytný **předchozí souhlas orgánu ochrany přírody**. Tento předchozí souhlas tak po vyhlášení nařízení o vzniku Přírodního parku ze dne 28.3.2011, který nabyl účinnosti dne 8.6.2011 ke dni vyhlášení územního rozhodnutí č.j. MUKV 20548/2011 VYST ze dne 12.7.2011, které nabylo právní moci dne 12.1.2012, **nebyl nikdy vydán!**

Odbor životního prostředí a zemědělství KÚSK, při rozhodování žádosti o prodloužení stanoviska EIA z roku 2018, postupoval v rozporu s §9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, když pouze stanovil MUKV vydat nový souhlas se zásahem do krajinného rázu, resp. první závazné stanovisko podle §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny jako jistý, pouze formální chybějící krok, přestože stavební řízení je správním řízením, které řeší zejména konkrétní podobu stavby, její provedení a její technické aspekty, nikoli však její vlivy na okolí a na životní prostředí!

KÚSK tak zcela zřejmě porušil §9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí, když nedodržel větu druhou tohoto odstavce:

„Platnost stanoviska příslušný úřad na žádost oznamovatele prodlouží o 5 let, a to i opakovaně, pokud nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.“

Součástí žádosti o prodloužení platnosti stanoviska je Podklad obsahující popis aktuálního stavu dotčeného území (Příloha č. 18 doplněného odvolání) včetně souhrnu změn oproti stavu v době vydání stanoviska s následujícím textem:

„SOUHRN ZMĚN STAVU ŽP – KRAJINA

V zájmovém území byl v roce 2011 vyhlášen Přírodní park Okolí Okoře a Budče. Ke stavebnímu povolení investor musí požádat o nové závazné stanovisko podle §12 zákona č. 114/1992 Sb.“

Návrh žadatele tak KÚSK – odbor životního prostředí a zemědělství pouze doslovně opsal a zcela zřejmou a zásadní změnou v území a jeho zákonnou ochranou území Přírodního parku se v řízení vůbec nezabýval.

Tímto dle názoru žalobce nezákonným rozhodnutím o PRODLOUŽENÍ PLATNOSTI STANOVISKA K POSOUZENÍ VLIVŮ PROVEDENÍ ZÁMĚRU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (vydaného pod č.j. 13940-8-146208/05/OŽP-Zk dne 15. 5. 2006) ze dne 12.2.2019, tak Odbor životního prostředí a zemědělství KÚSK způsobil, že vliv stavby na životní prostředí a na krajinný ráz v Přírodním parku Okolí Okoře a Budče, která protíná, narušuje a odděluje území tohoto parku, umisťuje do přírodního parku dvě mimoúrovňové křižovatky navržené v rozporu s ČSN a přemostí údolí Turského potoka, nebyl nikdy posouzen v rámci procesu EIA!

Tímto konstatováním se tak žalovaný pouze dodatečně snaží, jako opakovaně podjatý investor, obejít zákon a skutečnost, že dotčené území leží zčásti v Přírodním parku Okolí Okoře a Budče – v katastru Debrno, i když k této situaci při opakovaném posouzení navrhovaných variantních tras, vedoucích i mimo území přírodního parku vůbec nemuselo dojít. Přírodní park Okolí Okoře a Budče tak mohl být od jeho narušení a rozdělení plánovanou komunikací zcela zřejmě uchráněn před jeho poškozením a v oblasti oddělené navrhovanou komunikací i před jeho faktickým zničením. Tato skutečnost má následně vliv i na další trasování silnice v okolí obce Holubice – Kozinec, kdy je touto návaznou trasou zcela oddělena, a tak i k zániku odsouzena i další část přírodního parku v okolí vrchu Ers i když by k tomu opět při změně a projednání alternativních tras záměru kód záměru STC 232 mimo přírodní park, vůbec dojít nemuselo.

Žalobce je tak přesvědčen, že **došlo ke zcela zásadní změně toho, jak je nutné vliv záměru na krajinný ráz chráněný vyhlášením přírodního parku posuzovat**. Přírodní parky se v souladu s § 12 odst. 3 zákona o ochraně přírody zřizují k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami. Význam krajinného rázu s takovými hodnotami se nepochybně s ohledem na rychlost urbanizace krajiny v průběhu času mění. Pokud tedy příslušný orgán po vydání stanoviska EIA přistoupí za účelem nadstandardní ochrany krajinného rázu k vyhlášení přírodního parku, je nutné tuto skutečnost chápat tak, že krajina, která byla v rámci vyhotovování stanoviska EIA chápána jako běžná krajina, se stala v průběhu času v důsledku výjimečnosti svého krajinného rázu krajinou, která si oproti ostatní krajina podléhající změnám v důsledku společenského a ekonomického vývoje ponechala svůj původní ráz, který má zvláštní význam. A právě **ve změně významu krajiny je nutné spatřovat změnu**

podmínek v dotčeném území, v jejímž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.

Tuto skutečnost potvrdil i investorem najatý zpracovatel dokumentace EIA, když v roce 2019 v přepracované dokumentaci ke stanovisku EIA k navazující I. etapě argumentoval při odmítnutí trasy C, vedoucí pouze po okraji přírodního parku, Studií vyhodnocení krajinného rázu na území Středočeského kraje (ATELIER V, LARECO, STUDIO B&M, 2008, 2009). Doslova zde na stranách 28 a 29 uvedl, že: „Na základě podpůrného materiálu, zpracovaného pro účely dokumentace EIA uznávanou autoritou v oblasti krajinného rázu doc. Ivanem Vorlem, CSc., skutečnost, že varianta „C“ prochází výše popisovanými partiemi krajiny, zahrnutými do přírodního parku a vzhledem k tomu, že návrh je v kolizi se zásadami ochrany krajinného rázu v přírodním parku a omezení činností v přírodním parku, doporučená v materiálu, pořízeném Středočeským krajem - Studie vyhodnocení krajinného rázu na území Středočeského kraje (ATELIER V, LARECO, STUDIO B&M, 2008, 2009), staví variantu „C“ do méně příznivé pozice vedle dalších variant. **Realizace varianty C, která se nachází uvnitř hranic vymezeného přírodního parku, je totiž v rozporu s doporučeními, kde se výslovně hovoří o omezení možnosti výstavby nových silnic na území přírodního parku. Realizace záměru by musela nutně vést k předefinování hranic přírodního parku, neboť nová liniová stavba na vysokých násypech a estakáda by vizuálně oddělila nejvýchodnější část parku od jeho jádra. Jelikož význam těchto náhorních poloh tkví především ve vytvoření vizuální distance, kdy okolní zemědělská krajina chrání vnitřní část zahloubeného údolí se znaky estetické atraktivnosti, ztratila by takto oddělená část parku opodstatnění.“**

Na straně 90 pak v závěru citované studie zpracovatel uvádí:

C.4.3.2 Návrh rámcových zásad pro ochranu krajinného rázu

Obecnou zásadou je zachování hlavních znaků struktury a obrazu krajiny v území přírodních parků, charakteru a struktury vegetačního krytu (podíl lesních porostů, podíl výrazných strukturálních prvků zeleně zejména doprovodů vodotečí, mokřadů, porostů mezi, doprovodů cest, lesíků, remízů, alejí), struktury vodních prvků, struktury osídlení a cestní sítě, harmonie měřítka a vztahů, diversity vizuálních prvků. Zejména je třeba dbát na:

- posilování podílu rozptýlené nelesní zeleně a péče o zachování nebo dotvoření maloplošné struktury zemědělské krajiny v nárazníkovém pásmu PPa (pozemkové úpravy, realizace ÚSES)
- zachování nenarušených vizuálních horizontů
- respektování dochované struktury osídlení a urbanistické struktury obce Okoř při rozvojových záměrech
- respektování tradičních forem a měřítka objektů (obytné objekty, hospodářské objekty), vyloučení netradičních forem zástavby a netradičního architektonického výrazu staveb
- přísné posouzení záměrů rozšíření zastavěného území obce Okoř a navrhovaných regulativů zástavby
- omezení možnosti stabilizace chatové zástavby v údolí Zákolanského potoka
- omezení možnosti výstavby nových liniových technických staveb a zařízení
- omezení možnosti výstavby nových průmyslových, skladových a velkokapacitních zemědělských staveb a areálů na území PPa a to i v nárazníkovém pásmu PPa

C.4.3.3 Návrh omezení činností ve smyslu § 12 zákona

Pro území přírodního parku jsou navrhována následující omezení činností z hlediska ochrany KR dle § 12, která se týkají znaků a hodnot přírodní, kulturní a historické charakteristiky a estetických hodnot a která mohou být promítnuta do činnosti orgánů ochrany přírody a do legislativních nástrojů :

- a) Na území PPa platí omezení takových změn v krajině, které by vedly k zásahům do hlavních znaků a rysů přírodní charakteristiky - do morfologie terénu (např. těžební činnost, skládky, silniční a dálniční stavby), do vegetačního krytu (odlesnění, zalesnění) a do vodotečí a vodního režimu (technické úpravy a využití toků, nové vodní nádrže nad 1 ha)
- b) Na území PPa platí omezení plošného rozsahu výstavby a omezení změn ve využití území z důvodů zachování harmonického měřítka a vztahů v krajině a to i s ohledem na charakter okrajového pásma PPa.
- c) Nová výstavba, přestavby a dostavby budov a zařízení se nesmí vizuálně nepříznivě projevovat na vizuálních horizontech a v blízkosti dominantních míst krajiny.
- d) Zastavěné území obce Okoř lze rozšířit pouze v návaznosti na současně zastavěné území. Nelze rozšiřovat samostatné části zastavěného území (areály mlýnů), nelze rozšířit zastavěné území na chatové areály.
- e) Nová výstavba bude v lokalitách s dochovanou cennou lidovou architekturou dodržovat tradiční formy a měřítka objektů a v architektonickém řešení budou respektovat tradiční architektonický výraz staveb a v dalších lokalitách budou respektovat tradiční formy a měřítka objektů při novodobém architektonickém výrazu. Na území PPa je nutno dodržovat tradiční barevnost staveb a to i při použití novodobých materiálů (omítky obvodových zdí, obklady, střešní krytiny).
- f) Na území PP je omezena možnost výstavby nových silnic a dálnic a vzdušných vedení VVN

Výše uvedené rámcové zásady pro ochranu krajinného rázu jako např. **omezení možnosti výstavby nových liniových staveb a zařízení**, stejně jako navržené omezení ve smyslu §12 zákona o ochraně přírody a krajiny, kdy platí omezení takových změn v krajině, které by vedly k zásahům do hlavních znaků a rysů přírodní charakteristiky – do morfologie terénu např. **silniční a dálniční stavby a zásahy do vodotečí a vodního režimu**.

Výše uvedená studie je stále zveřejněna na webových stránkách Středočeského kraje v sekci Životní prostředí a zemědělství – Studie - Studie Středočeského kraje v oblasti ochrany přírody a krajiny. Vyhodnocení krajinného rázu Středočeského kraje - Webový portál Středočeského kraje. <https://stredoceskykraj.cz/web/zivotni-prostredi/studiepriroda-krajina>

2.1.10.

Žalobce nesouhlasí ani se závěry přezkumu MŽP ze dne 27.9.2024, podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, kterým MŽP potvrzuje závazné stanovisko k prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „Obchvat Kralup nad Vltavou včetně mostu, jako součást aglomeračního okruhu – I. etapa“ na životní prostředí č. j. 163106/2018/KUSK ze dne 14. 1. 2019.

MŽP mělo dle NSS řádně vypořádat veškeré námitky žalobce, které proti němu směřovaly, především se pak přezkoumatelným způsobem zabývat tím, zda lze vzhledem k vyhlášení přírodního parku vyloučit, že by záměr mohl mít dosud neposouzeném významné vlivy na krajinu, jak požaduje § 9a odst. 4 zákona EIA. **Výše uvedené námitky žalobce 2.1.1. až 2.1.9. stále nebyly dle požadavků zákona přezkoumatelným způsobem vypořádány.**

Zřízení přírodního parku Okolí Okoře a Budče bylo provedeno nařízením Středočeského kraje č. 3/2011 ze dne 28. března 2011 (dále jen „nařízení SK“), které je veřejně přístupné na internetových stránkách Středočeského kraje, a **z jeho článku 1 – vymezení přírodního parku a jeho poslání je zřejmé, co je předmětem ochrany v této lokalitě. Jedná se především o okolí Zákolanského potoka mezi obcí Středokluky a městem Kralupy nad Vltavou**, kdy za účelem ochrany krajinného rázu jsou jako významné soustředěné estetické a přírodní hodnoty uvedeny především rozsáhlé lesní komplexy, charakteristická skladba zemědělských kultur s bohatým zastoupením rozptýlené zeleně, louky, stepní trávníky, potoční údolí se zachovalou pestrou nivou, skalnaté, většinou zalesněné strmé údolní svahy, mírnější svahy s loukami a křovinatými mezemi, a neméně významné kulturní dominanty krajiny a plochy staré zástavby ve většině obcí, včetně historických průmyslových objektů. Jako jediný konkrétní prvek je právě v nařízení SK uveden Zákolanský potok, kdy je zřejmé, že právě typická krajina soustředěná v jeho blízkosti je stěžejním bodem přírodního parku, z názvu přírodního parku pak lze dovodit, že kulturními dominantami se myslí zřícenina hradu Okoř ve stejnojmenné obci a hradiště Budeč nad obcí Zákolany.

Tento názor MŽP je zavádějící a zkreslující, když skutečným vymezením není především okolí Zákolanského potoka mezi obcí Středokluky a městem Kralupy nad Vltavou. Také je manipulující a zavádějící tvrzení, že Zákolanský potok, kdy je zřejmé, že právě typická krajina soustředěná v jeho blízkosti je stěžejním bodem přírodního parku, **z názvu přírodního parku pak lze dovodit, že kulturními dominantami se myslí zřícenina hradu Okoř ve stejnojmenné obci a hradiště Budeč nad obcí Zákolany.**

Skutečné důvody zřízení parku jsou však zcela jiné a jsou uvedeny ve zřizovací listině následovně:

Přírodní park Okolí Okoře a Budče (dále jen „přírodní park“) se zřizuje z důvodu ochrany krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, zejména s ohledem na rozsáhlé lesní komplexy, charakteristickou skladbu zemědělských kultur s bohatým zastoupením rozptýlené zeleně, louky, stepní trávníky, potoční údolí se zachovalou pestrou nivou, skalnaté, většinou zalesněné strmé údolní svahy, mírnější svahy s loukami a křovinatými mezemi a neméně významné kulturní dominanty krajiny a plochy staré zástavby ve většině obcí, včetně historických průmyslových objektů.

Ve skutečnosti je také přírodní park vymezen zcela přesně a není potřeba nic dovozovat z názvu nebo domýšlet co je kulturními dominantami parku. Navíc je vymezení parku vymezeno zcela jasně i mapovou přílohou.

(2) Přírodní park se rozprostírá podél Zákolanského potoka, mezi obcí Středokluky a městem Kralupy nad Vltavou. Hranice přírodního parku na jihozápadě vychází od místa křížení komunikace vedoucí od Středokluk s úsekem dálnice Praha–Slaný, kopíruje tento úsek dálnice Praha–Slaný, dále vede po hranici katastrálního území Číčovice, stáčí se po severním okraji obce Číčovice, kde se napojuje na komunikaci mezi Číčovicemi a

Malými Číčovicemi, vede po komunikaci Malé Číčovice – Libochovičky až k hranici katastrálního území Libochovičky, kopíruje jihozápadní hranici katastrálního území Libochovičky. Dále pokračuje po hranici katastrálního území Dřetovice až k dálnici Praha–Slaný, zde je přírodní park ohraničen úsekem dálnice Praha–Slaný a hranice přírodního parku dále uhýbá východním směrem podél železniční tratě až k odbočce na polní cestu vedoucí na sever k obci Koleč. Odtud se napojuje na místní komunikaci a po ní vede obcí Koleč východně k odbočce na polní cestu odbočující na sever a po ní pokračuje až k obci Slatina, kde po východní straně obchází zemědělský areál. Hranice dále vede západně od zemědělského areálu po účelové komunikaci v obci Slatina až na západní okraj obce Slatina, kde se napojuje na místní komunikaci a po ní prochází k západu celou obcí Slatina až k obci Olovnice. Prochází obcí Olovnice a dále se stáčí k východu a pokračuje po komunikaci Olovnice – Kralupy nad Vltavou na západní okraj Kralup nad Vltavou, kde pak pokračuje po komunikaci na jižní okraj Kralup nad Vltavou a napojuje se na účelovou komunikaci a po ní vede až ke křižovatce silnic Kralupy nad Vltavou – Dolany. Na této křižovatce odbočuje po komunikaci jihovýchodně směrem k obci Debrno, kterou východně obchází až k místu, kde se komunikace přibližuje k potoku Turský, kde odbočuje z komunikace po hranici katastrálního území Debrno a dále vede podél potoka Turský až k jihozápadu obce Debrno. Zde se napojuje na komunikaci Debrno–Holubice, po ní vede na okraj obce Holubice a dále pokračuje jihozápadně po komunikaci Holubice–Kozinec, prochází Kozincem a v Kozinci se napojuje na komunikaci Kozinec–Tursko. Po této komunikaci pokračuje až k vrchu Ers, kopíruje jeho východní část a pokračuje po jeho hranici na jih, kde se napojuje na polní cestu, po které vede až na křižovatku s komunikací Kozinec–Svrkyně, po které dále pokračuje až k obci Svrkyně, kterou obchází po severozápadním okraji zastavitelného a zastavěného území obce Svrkyně, napojuje se na komunikaci Svrkyně–Hole a pokračuje až k hranici katastrálního území Noutonice. Po hranici katastrálního území Noutonice se stáčí na jihozápad a dále pokračuje podél železniční tratě na jih k místu křížení s komunikací Noutonice – M. Číčovice. Po této komunikaci pokračuje k první odbočce na polní cestu, po níž vede až k místní skládce, kterou ze západní strany obchází až k vrchu kóty 339 a pokračuje podle jeho paty na jih k polní komunikaci. Po ní dále pokračuje západně po hranici katastru Tuchoměřice, kde se napojuje na polní cestu a po ní vede k okraji osady Pazderna, kterou po jihovýchodním okraji obchází, a napojuje se na komunikaci. Po této komunikaci vede na křižovatku, z které pokračuje po polní cestě jihozápadně až k dálnici Praha–Slaný, zpět k výchozímu bodu hranice přírodního parku.

(3) Podrobně je hranice přírodního parku vymezena v mapové příloze, která je nedílnou součástí tohoto nařízení.

Obec Debrno je tak v zakládací listně uvedena celkem 4x!

MŽP se uchýlil i k vyhledávání důvodů v novinových článkách, když uvádí:

K důvodům rozšíření území přírodního parku pak lze nalézt především sdělení tehdejšího náměstka hejtmána pro životní prostředí Miloše Petery do médií, ze kterých plyne, že rozšíření plochy přírodního parku mělo za cíl omezení výstavby rozsáhlých parkovišť, průmyslových hal či satelitních sídlišť.

Jde však jen o citaci novináře externího redaktora Pavla Eichlera, který se dle idnes: zajímá o bezpečnostní otázky, projevy xenofobie, politický extremismus a události v českých i světových médiích. Má za sebou zkušenost v několika hudebních magazínech a v Českém rozhlase. Nikoliv náměstka hejtmána kraje, jak tvrdí MŽP.

Jediná zde uvedená citace náměstka hejtmána je "Ten přírodní park nechrání nějakého konkrétního živočicha nebo rostlinu, ale chrání celkový krajinný ráz," uvedl náměstek hejtmána pro životní prostředí Miloš Petera (ČSSD).

Zdroj: https://www.idnes.cz/praha/zpravy/prirodni-park-kolem-okore-je-vetsi-kraj-tim-brani-prumyslove-vystavbe.A110905_1646117_praha-zpravy_sfo

Vyhlášení přírodního parku, který je prvním stupněm ochrany území, neomezuje běžné podnikatelské aktivity ani využívání pozemků v souladu s územním plánem. **Má ovšem zabránit větším zásahům do**

krajiny, například výstavbě rozsáhlých parkovišť, průmyslových hal nebo satelitních sídlišť.

Jsou zde uvedeny pouze některé příklady větších zásahů do krajiny, kterým je zcela jistě i rozsáhlé přemostění Turského potoka, které jak vyplývá z posuzovaného záměru má významný vliv na životní prostředí.

Dále MŽP uvádí, že z vymezení lze vyvodit, že tato oblast byla do přírodního parku Okolí Okoře a Budče zahrnuta **pravděpodobně** právě vzhledem k existenci údolí Turského potoka. Údolí Turského potoka však bylo v lokalitě přítomné již v době probíhajícího procesu EIA, a proto **byl vliv záměru na tento prvek v krajině vyhodnocen**.

MŽP místo prošetření, či oficiálního dotazu na zřizovatele udává v přezkumu své domněnky a hypotézy o zahrnutí oblasti do přírodního parku.

MŽP se spokojil s konstatováním, že Nařízení Středočeského kraje o důvodech rozšíření rozlohy přírodního parku Okolí Okoře a Budče neuvádí konkrétní informace.

Dle ministerstva tak lze uzavřít, že **KUSK při vyhodnocení žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA dle ust. § 9a odst. 4 zákona EIA mohl disponovat s těmito podklady**, a lze předpokládat, že z nich také vycházel, pokud dospěl k závěru, že nedošlo k podstatným změnám podmínek v dotčeném území.

2.2. Vyjádření žalovaného

Žalovaný na str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí uvádí následující:

11. Odvolací důvody uvedené v části IV. (strany 49 až 83 odvolání) směřovaly proti stanovisku EIA.

K tomu odvolací orgán odkazuje na část VI. odůvodnění tohoto rozhodnutí, v níž je popsáno, jak se vypořádal se zjištěním Nejvyššího správního soudu. Nedostatek spočívající v tom, že předchozí potvrzující stanovisko EIA se nevypořádalo s námitkami Odvolatele směřujícími proti procesu EIA, napravil odvolací orgán, když do spisu doplnil revizní ZS MŽP, které se s námitkami Odvolatele vypořádalo takto (text je výrazně zkrácen při zachování jeho smyslu):

1. Odvolatel namítal, že prodloužení ZS EIA je nepřezkoumatelné a bylo vydáno před vyhlášením přírodního parku Okolí Okoře a Budče, v čemž Odvolatel spatřuje zásadní změnu podmínek v území.

Na tuto námitku reagovalo Ministerstvo životního prostředí podrobným výčtem podkladů a úvah, na základě kterých dovodilo, že prodloužení ZS EIA, byť stručné, není nepřezkoumatelné. Dále MŽP uvedlo, že **vyhlášení přírodního parku Okolí Okoře a Budče nepovažuje za podstatnou změnu podmínek v území**, přičemž odkázalo na konkrétní dokumenty, ze kterých při tomto hodnocení vycházelo a kterými mohl disponovat i Krajský úřad Středočeského kraje.

2. Odvolatel namítal, že v 17 let staré prognóze dopravního zatížení v dokumentaci EIA byly uvedeny mylné předpoklady jak z hlediska dopravy, tak ovzduší.

MŽP objasnilo, že dopravní prognózy z doby zpracování dokumentace EIA vycházely z předpokladu dokončení dálniční sítě a rychlostních komunikací. Dále MŽP uvedlo, že jak vyplývá z údajů intenzit automobilové dopravy na stávajících komunikacích, které byly součástí podkladů pro prodloužení ZS EIA, oproti prognózám pro rok 2010 došlo ke snížení dopravní zátěže. K vývoji kvality ovzduší MŽP konstatovalo, že na základě aktuálních prognóz byly v roce 2017 zpracovány nové hlukové a rozptylové studie (podklad pro prodloužení ZS EAI), z nichž vyplývá, že záměr nebude mít vliv na plnění imisních limitů většiny ukazatelů, zvýšení koncentrací PM10 a PM2,5 se očekává pouze v těsné blízkosti komunikace zpravidla bez obytné zástavby.

Dne 9.12.2024 uplatnil Odvolatel k reviznímu ZS MŽP připomínky. Namítal způsob, jakým MŽP interpretovalo vymezení přírodního parku a jeho poslání a vliv záměru na něj, vyjádřil pochybnosti o postupu MŽP, když samo provedlo vyhodnocení vlivu záměru na krajinu v lokalitách, které nebyly dříve posuzovány, ač toto hodnocení bylo povinností Krajského úřadu Středočeského kraje. Odvolatel dále vyjádřil názor, že revizní ZS MŽP nerespektuje právní názor vyjádřený rozsudkem Krajského soudu (část II. odůvodnění tohoto rozhodnutí). K námitkám se MŽP vyjádřilo svým opatřením ze dne 4.3.2025, kde konstatovalo, že na rozdíl od Spolku Kamýk je přesvědčeno, že cílem přezkumu závazného stanoviska podle § 149 odst. 7 správního řádu je právě náprava nedostatků ZS, která spočívala ve stručném odůvodnění prodloužení ZS EIA (*cit: „I přes velmi argumentačně slabou část závazného stanoviska nebylo toto závazné stanovisko KUSK ze strany ministerstva shledáno nepřezkoumatelným“*).

2.3. Nezákonnosti

Žalobce se s postupem žalovaného neztotožňuje, neboť ho považuje za nesprávný a nezákonný, takže předkládá tuto žalobní námitku:

Námitky žalobce 2.1.1. až 2.1.9. nebyly dle požadavků zákona přezkoumatelným způsobem vypořádány.

MŽP vyhlášení přírodního parku Okolí Okoře a Budče nepovažuje za podstatnou změnu podmínek v území. Žalobce je přesvědčen, že v případě zájmu o provedení záměru měl však žalovaný požadovat nové posouzení EIA postupem podle § 4 a násl. zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí pro zcela **zásadní neposouzené významné vlivy na životní prostředí**, které spatřuje žalobce ve změně významu krajiny v dotčeném území vyhlášeného přírodního parku Okolí Okoře a Budče, změně plánovaného provozu a změně imisních podmínek v území, čímž došlo k **porušení §9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí**, když nebyla dodržena věta druhá tohoto odstavce: „Platnost stanoviska příslušný úřad na žádost oznamovatele prodlouží o 5 let, a to i opakovaně, pokud nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.“

IV. Přiznání odkladného účinku

Aby nedošlo v mezidobí mezi podáním žaloby a konečným rozhodnutím soudu, na základě nezákonného postupu při vydávání Rozhodnutí, k nevratným následkům, a to zejména při stavebních zásazích v chráněném území, **požadujeme k zabránění závažných a nevratných následků přiznání odkladného účinku této žalobě.**

Konkrétně se v případě žalobce jedná o zásah do procesních a hmotných práv při akumulaci povrchových vod a převodu povrchových vod prostřednictvím dešťové kanalizace u připravované stavby vodního díla. Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace (KSÚS) přistoupila k vyhlášení nadlimitní veřejné zakázky v otevřeném řízení na stavební práce s názvem ["II/240 a II/101, přeložka silnic v úseku D7 – D8, II. etapa – Obchvat Kralup nad Vltavou – představební příprava"](#) v souladu se zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jehož součástí jsou i stavby vodního díla.

Pověřená Krajská správa a údržba silnic (KSÚS) již dne 13.3.2023 zahájila, na svém profilu zadavatele, zadávací řízení nadlimitní veřejné zakázky s názvem "II/240 a II/101, přeložka silnic v úseku D7 – D8, II. etapa – Obchvat Kralup nad Vltavou – představební příprava". Předpokládaná hodnota veřejné zakázky, stanovená zadavatelem v souladu s ustanovením § 16 a násl. zákona činila 310.857.540,19 Kč bez DPH.

Konečné datum předkládání nabídek bylo **25.8.2023**. Dne 3.10.2024 KSÚS uveřejnila v registru smluv [uzavřenou smlouvu](#) s názvem II/240 a II/101, přeložka silnic v úseku D7 - D8, II. etapa – Obchvat Kralup nad Vltavou – představební příprava v hodnotě 234 442 032,21 Kč bez DPH. Zhotovitel je dle smlouvy povinen převzít Staveniště na základě výzvy Objednatele a to do 10-ti dnů.

Současně platí, že pověřená KSÚS zahájila dne 21.1.2025, na svém profilu zadavatele, i zadávací řízení nadlimitní veřejné zakázky s názvem „[Veřejná zakázka: II/240 a II/101, přeložka silnic v úseku D7 – D8, II. etapa – Obchvat Kralup nad Vltavou – představební příprava – TDI](#)“, kdy Předmětem plnění veřejné zakázky je zajištění výkonu činnosti stavebního dozoru investora a zajištění výkonu koordinátora BOZP. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky, stanovená zadavatelem v souladu s ustanovením § 16 a násl. zákona činila 5 391 200 Kč bez DPH. Konečné datum předkládání nabídek bylo **27.3.2025** a aktuálně probíhá hodnocení přijatých nabídek. Přímo v zadávací dokumentaci je uveden předpokládaný termín zahájení realizace díla rok 2025.

Obec **Dolany nad Vltavou** vyvěsila na své úřední desce dne 23.4.2025 aktuální záměr pronajmout na dobu určitou pozemky obce o celkové rozloze 5 097 m² právnické osobě: Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, Účel nájmu je realizace stavby „II/240 a II/101, přeložka silnic D7 – D8, II. etapa“.

Z výše uvedených skutečností a důkazů plyne, že riziko zahájení výstavby v dotčeném území je nanejvýš aktuální a narušení přírody a krajiny v území Přírodního parku Okolí Okoře a Budče je velmi závažné, masivní a zejména zcela nevratné.

V. Konečný žalobní návrh

Vzhledem k výše uvedenému žalobce navrhuje, aby krajský soud vydal tento rozsudek:

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 17.3.2025, č.j.: KUUK/038285/2025 **se zrušuje.**
- II.** Rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem čj. MURCE/36573/2021 ze dne 22.11.2021 **se zrušuje.**
- III.** Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Ing. Vlastimil Zaviačič
Předseda Spolku Kamýk